

2. Сковорода Г.С. Наркісс. Разглагол о том: узнай себе // Повне зібрання творів: в 2 т. – К. : Наукова думка, 1973. – . – Т.1. – 154 с.

3. Черкаська О.А. Душу звеселяє споріднена праця / О.А. Черкаська [Електронний ресурс] // Миргород наш дім. – 2009. – № 23. – Режим доступу: <http://mirgorod.osp-ua.info/idxnews-31772.html>.

ВИРОБНИЦТВО ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЯКІСНИХ ЗМІН

РЕНЧИНСЬКА Є. А.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – асистент

Голованова Г. Є.

Нестабільність функціонування багатьох сфер в Україні дає поштовх до виявлення і впровадження ефективних ідей щодо загальнодержавного розвитку. Аграрний сектор має значну потребу в подоланні наслідків кризи. Одним з ефективних і багатодієвих способів впливу на негативні процеси в країні є розвиток органічного виробництва. Воно несе в собі економічні, соціальні та екологічні переваги [1].

Одним з пріоритетних напрямків розвитку, який би дійсно підвищив якісний рівень харчової продукції, можна назвати поступовий перехід профільних підприємств на органічне виробництво сировини. Україна володіє значним потенціалом для отримання сільськогосподарської продукції на екологічних засадах і займає першість у Східній Європі відносно сертифікованої площі посівів органічних сільськогосподарських культур. Спеціалізація таких площ визначена зерновими і зернобобовими, а також олійними культурами [2].

За визначенням Міжнародної федерації органічного сільськогосподарського руху (IFOAM) «Органічне сільське господарство - виробнича система, що підтримує здоров'я ґрунтів, екосистем і людей. Воно залежить від екологічних процесів, біологічної різноманітності та природних циклів, характерних для місцевих умов, при цьому уникається використання шкідливих ресурсів, які викликають несприятливі наслідки. Органічне сільське господарство поєднує в собі традиції, нововведення та науку з метою покращення стану навколишнього середовища та сприяння розвитку справедливих взаємовідносин і належного рівня життя для всього вищезазначеного» [3].

Органічне землеробство полягає у відмові від застосування мінеральних добрив, отрутохімікатів,

засобів захисту рослин хімічного походження, стимуляторів росту, застосування сільськогосподарської техніки, яка працює із застосуванням традиційних паливо-мастильних матеріалів. Це призводить до підвищення природної біологічної активності у ґрунті, відновлення балансу поживних речовин, підсилюються відновлювальні властивості, нормалізується робота живих організмів, відбувається приріст гумусу, і як результат — збільшення урожайності сільськогосподарських культур [4].

Результатом органічного виробництва є екологічна безпечна продукція, вільна від ГМО та невластивих продуктам харчування хімічних елементів. Ідея органічного землеробства є популярною у багатьох країнах світу, в тому числі у Європі.

Принципи органічного сільського господарства служать для спонукання органічного руху. Вони регулюють розвиток програм і стандартів IFOAM. Органічне сільське господарство ґрунтується на:

- принципі здоров'я;
- принципі екології;
- принципі справедливості;
- принципі турботи.

Впровадження органічного виробництва в Україні є доцільним з економічної, соціальної та екологічної точки зору. Конкретика цього розкривається у наступних аспектах [2]:

- необхідність відтворення родючості ґрунтів та збереження навколишнього середовища;
- необхідність розвитку сільських територій та підйому рівня життя сільського населення;
- необхідність підвищення ефективності та прибутковості сільськогосподарського виробництва;
- необхідність забезпечення споживчого ринку здоровою якісною продукцією;
- необхідність зміцнення експортного потенціалу держави;
- необхідність поліпшення іміджу України як виробника та експортера високоякісної здорової органічної продукції;
- створення нових робочих місць;
- забезпечення продовольчої безпеки в Україні;
- поліпшення загального добробуту громадян держави.

Вітчизняне виробництво органічної продукції є важливим елементом у подоланні негативних змін, які останнім часом спостерігаються в країні. Створення умов для поступового переходу України на органічне виробництво потребує ряд зрушень: зміни структурного складу ринку органічної

продукції; вживання заходів щодо розвитку оптової і роздрібною торгівлі органічними продуктами; створення спеціальних органів сертифікації і контролю якості; захисті інтересів вітчизняних виробників органічної продукції тощо.

Література:

1. Клітна М.Р., Брижань І.А. Стан і розвиток органічного виробництва та ринку органічної продукції в Україні / М.Р. Клітна, І.А. Брижань // Ефективна економіка. – № 10. – 2013 р. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua>

2. Органік в Україні. Режим доступу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-42-29>.

3. Федерация органічного руху в Україні // Режим доступу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-39-01>

АКТУАЛІЗАЦІЯ ІДЕЇ «СРОДНОЇ ПРАЦІ» Г. С. СКОВОРОДИ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

РОМАНОВА Р. Р.

*Харківський національний технічний університет
сізьського господарства імені Петра Василенка*

**Науковий керівник – к. н. із соц. комун.,
доцент Грабар Н.Г.**

Сучасний світ не можливо уявити без неймовірного різноманіття професій, що модернізуються, диференціюються та формуються у зв'язку з стійким еволюційним розвитком соціуму. Звідси не важко зрозуміти тих людей, які намагаються самовиразитись у будь-яких галузях праці, які не відповідають їх внутрішньому стану, моральним принципам та естетичним вподобанням. Вчені наголошують на необхідність формування нових ціннісних орієнтацій, ідеалів, світогляду молоді, яка буде жити й працювати у XXI ст. в Україні, – незалежній європейській державі. Нова культура покликана ґрунтуватися на такій ціннісній основі, як готовність допомогти людині пристосуватися до сучасних соціально-комунікаційних умов дійсності, активно включитися до них, при цьому, всебічно розвиваючи себе, свою суб'єктивність і позитивно впливаючи на суспільство. Це потребує актуалізації питання: як можна зробити правильний вибір не знехтувавши своїми вміннями та прагненнями?

Із циклу гуманітарних предметів нам даються життєві настанови на прикладах життєтворчості визначних особистостей. В першу чергу можна

звернутись до великих мислителів таких як Григорій Савич Сковорода. Проблему «сродної праці», тобто вибору професії за покликанням, він повсякчас висвітлював у своїх творах. Становище людини в суспільстві повинно визначатися не родоводом, багатством чи чинами, а «сродністю праці», під якою Г. Сковорода розумів природний нахил до праці, здатність виконувати ту, чи іншу роботу. Філософ вважав, що природна праця повинна супроводжувати людину все життя, але лише та праця, яка близька до душі. Якщо зробити вибір майбутньої професії всупереч цьому, то з цього не вийде нічого путнього як для себе, так і для держави в цілому. Прагнення зайняти не за здібностями місце в суспільстві або нестримне бажання збагатитися можуть призвести до соціального катаклізму, а також до загибелі багатьох державних утворень.

На його думку, людина народжується з певними, так би мовити, «запрограмованими» задатками (здібностями, нахилами) до того чи іншого виду діяльності. В процесі самопізнання вона відкриває в собі певні якості та, завдяки усвідомленню свого власного покликання, адекватно оцінює свої природні задатки й реалізує їх у відповідних формах діяльності.

Сковорода намагався донести до людей важливість пізнання самих себе, саме тому теорія пізнання займає провідне місце, бо з неї він виходив при вирішенні не лише суто філософських, гносеологічних проблем, але й будував на її основі систему своїх соціальних, суспільно-політичних, етичних, педагогічних поглядів. У центрі його пізнавальних пошуків – людина, яка є і об'єктом і суб'єктом пізнання [1, с. 223]. Тобто не можливо правильно обрати напрямок життєвого покликання, не заглибившись у свою власну сутність.

Осучаснення поняття «сродної праці» дає нам можливість заглибитись у суть цієї проблеми та знайти ряд правильних рішень, щодо відношення особистості до вибору свого місця у суспільстві та відповідного статусу. «Сродна праця» виступає способом творчого самовираження, самоствердження особистості у її буттєвій своєрідності та багатомірності, тим самим визначаючи смисложиттєві орієнтири людини [2, с. 19]. У своїх творах Григорій Савич підкреслював, що споріднена праця – це в першу чергу реалізація поклику особистості.

Проте вразливою стороною концепції «сродної праці» є факт задалегідь «передвизначених» сфер діяльності в суспільстві, адже найчастіше не «сродність», а соціальний статус людини зумовлює можливість вибору нею відповідної праці, навіть коли вона «несродна» для